

Stelian GOMBOȘ

„SUNTEM UN NEAM SUFERIND CARE TREBUIE SĂ ÎNVEȚE SĂ SE RIDICE ÎN NUMELE LUI HRISTOS LA DEMNITATEA CREȘTINĂ!” (II)

Interviu cu actorul și regizorul creștin DAN PURIC

Stelian Gomboș: Aș dori, Domnule Puric, să luăm în discuție și scăderile sau slăbiciunile unora dintre slujitorii Bisericii Ortodoxe din vremea noastră!

Dan Puric: Sunt slăbiciuni firești! Este ca un om după o operație îngrozitoare cu anestezie extraordinară, care abia își revine, sau după un accident cu traumă. Știți că se poate muri după un accident de mașină nu imediat, ci după două sau trei luni, când un cheag de sânge pleacă... Biserica a fost cu acest risc extraordinar. Eu mă mir că n-a murit. Flăcâii ăștia de la CNSAS care-i judecă pe ierarhi sau instanța asta civilă de doi bani, săracii, noua inchiziție civilă, poate să realizeze că a venit Hrușciiov și a zis: „Cît? Aveți o mie de mănăstiri și nu ați băgat excavatorul?”. Să realizeze flăcâii ăștia ce au făcut Patriarhii României din perioada respectivă, despre care au zis că au fost vânduți comuniștilor! În ce tensiune s-a stat! În ce frică teribilă! În timp ce în Rusia s-a făcut prăpăd! Ne vorbește părintele Dimitrie Bejan despre mănăstirea unde Tolstoi a scris *Învierea*. Acolo a fost lagăr și au făcut grajd de vite. Au fost împușcați preoții și episcopii! S-a torturat! Știu ăștia care umblă cu dosarele ce a pățit Biserica? Sau ce au pățit preoții? Că vor fi fost și pe acolo niște securiști? Cîți, mă nene? Cîți? Cîți preoți au făcut rău? Că au fost acolo cinci sau șase preoți în sutană? Foarte bine! Că vor fi fost ierarhi care au scris declarații de cola/borare cu Securitatea? Foarte bine! Cu compromisul se face compromis! Dar ierarhii ăștia, prin declarațiile lor nu au distrus credința în Dumnezeu! N-au distrus Biserica! Au făcut un compromis! Cu cine? Cu niște mameluci! Dumneata vii acum cu niște dosare? Păi au băgat ierarhii aceștia oamenii în

pușcărie? I-au torturat? Este un compromis făcut cu niște jechoși, ca să se supraviețuiască. Și mama poate să facă un compromis. Le-aș da acestor indivizi să vadă drama Sfântului Fanurie. Mama lui care s-a dus să se prostitueze pentru ca să-și hrănească copilul. Și el a strigat: Mamă! Și a murit femeia, dar el pînă la urmă a iertat-o. Este, cum să zic, tipic pentru așa ceva. Poate că a trebuit să mă prostituez, domnule, dar din prostituția mea rezultatul a fost să-mi cresc copiii. Cine ești dumneata, domnule, să-mi ceri socoteală? Ce instanță ești dumneata ca să-mi spui mie lucrul

acesta? Să zici mersi că abia am ieșit, abia am scăpat. Și atunci luăm efectele și discutăm așa, fără să fim critici, în sensul acesta. Sigur că s-a început prost cu învățămîntul religios în școală, că ai prins niște oameni zăpăciți cu comunismul în corp. Sigur că preoții nu mai aveau reflexul să introducă învățămîntul religios, că s-au pomenit dintr-o dată că vorbesc la ziduri. Închipuiți-vă, părinte: era partidul unic, era tovarășul cutare, era tovarășa cutare etc., și tu vii acum dintr-o dată și vorbești de apostoli. Cine este apostolul? Este un cortex care deja este terminat. Pe urmă a venit această cultură occidentală haotică, dementă, mizeria de care vorbeam și care i-a luat, i-a ispitit, i-a dus în viteză. Are Biserica posibilitățile astea? Nu! Dintr-o dată a fost băgată în inferioritate. Trebuie un mecanism de autoreglare, să învețe acum și în Institutele de Teologie să se facă cursuri speciale, să se regleze tirul în toată chestia asta. Părinții sunt dezangajați din cultura creștină. Eu personal mă lupt cu problema aceasta. Îl văd pe fiul meu răpit din toată chestia asta. Dar știu că Dumnezeu lucrează în timp și știu că îi spun. El Greco avea un asistent, un pictor

excepțional, și care s-a plîns și a zis: „Domnule, nu-mi iese! Nu fac!”. Și acesta i-a zis: „Tu pictează, că Dumnezeu notează! Tu fă-ți treaba!”. Eu fiului meu îi spun, nu agresiv, îl avertizez. Mai devreme sau mai târziu, asta se numește ascultarea târzie. Și eu țipam la tatăl meu cînd aveam 17 ani și am spus: „Nu înțelegi că Ceaușescu este viitorul? Nu înțelegi că se construiește? Nu înțelegi că țara asta este pe un făgaș bun?”. Și tatăl meu nu mi-a răspuns. Tatăl meu se uita pe fereastră. Mă făcuse la 53 de ani. Rahatul ăla de om de 18 ani țipa la un om de 73 de ani care văzuse istoria în care Dumnezeu circula firesc. Nici nu mi-a zis să mă duc la biserică. Se uita pe fereastră și a zis: „Comuniștii nu vor avea recoltă nici anul acesta, că nu plouă!”. El vorbea cu istoria, nu vorbea cu „hiperpuricul”. În ani de zile mi-am dat seama că în lipsa lui de răspuns era o atitudine. Înțelegeți ce vreau să spun părinte? L-am ascultat după ce l-am băgat în groapă. Așa se va întîmpla și cu ăștia.

S.G.: Eu am în vedere tensiunile care sunt acum la nivelul societății secularizate și aflate în derivă și criză, inclusiv la nivelul membrilor și fiilor Bisericii... Sunt atîtea probleme...

D.P.: Le atacăm acum! Deci problema asta este una obiectivă a Bisericii. Că și în Biserică ori la Sfîntul Sinod au început să-și dea cu sîngul în dreptul și ăsta este un rezultat. Nu ne trebuie dușmani. Ne reglăm singuri. Nici un fel de problemă. Știți cum e? Mihai Antonescu, Dumnezeu să-l odihnească, ministru de externe în vremea celui de-al doilea război mondial, i-a adunat pe intelectuali în regim de urgență în 1943, cînd și-a dat seama că se termină războiul. De ce? Ce om excepțional! Toată intelectualitatea! Și a spus: „Vom pierde războiul dacă nu o să ne prezentăm Europei la un Congres al păcii cu ceea ce avem!”. Se știe bine ce este România. Și cine era acolo? Era Dimitrie Gusti, Antipa, Gheorghe Brătianu-istoricul etc. Le-a spus: „Scrieți, faceți o analiză foarte clară a României, ca să le-o punem acolo, ca să vadă cine suntem. Vom da bani pentru Guvern în străinătate și pentru tineri!”. Știți că au fost burse prin care s-a plecat din țară? Antonescu a plătit imens pentru ca să fugă crema societății în străinătate. Așa au scăpat Mircea Eliade, Emil Cioran și alții. Nu mai discutăm. A fost o intuiție fantastică. Culmea, documentele au fost găsite în zidul unei mănăstiri. În zidul acelei mănăstiri au băgat aceste documente de panică. Herodot a zis despre daci: „Sunt cei mai viteji și mai drepți dintre traci!”. Asta am învățat-o și noi la istorie. Dar partea a doua le-a citit-o Mihai Antonescu: „Păcat că nu sunt uniți!”. Asta transmit eu Sinodului din România. În calitatea mea de creștin îmi permit

să-mi spun și eu opinia. Tensiunile din Sinod sunt de tip concurențial. Sunt de tipul laic, care intră într-un spațiu care n-ar trebui să fie așa. Cum să zic, într-un fel, lucrurile sunt motivate. Pe semne că au existat întotdeauna lucrurile acestea, atunci cînd Biserica devine o instituție. Dacă suntem cu picioarele pe pămînt, ne dăm seama de cele două dimensiuni ale Bisericii: o Biserică trăitoare sau dimensiunea unor Biserici instituționale care au probleme. Problemele Bisericii instituționale nu sunt ușoare. Biserica trebuie să facă față unei agresiuni îngrozitoare. Biserica ca instituție are politică, Biserica ca instituție are diplomație, și este foarte bine că are și politică și diplomație. Biserica trebuie să vegheze asupra Statului, trebuie să-și recupereze teritoriul pierdut. Și atunci sunt fricțiuni. Oamenii nu sunt încă treziți, capabili să facă față la noile provocări, și atunci se intră în criză. Apoi mai intră orgolii personale, lucruri de genul ăsta. Amenințarea mare este cea ca la Constantinopol, să ne ferească Dumnezeu, că turcii ne-au înconjurat și noi vorbim de sexul îngerilor. Avem false probleme. False probleme cu ecumenismul, care este o politică falimentară de unire. Și avem nevoie de gestul apostolic. Stați așa: cu tradițiile voastre ne unim. Stați pe pozițiile voastre: ne unim printr-un gest apostolic. Cea mai mare este dragostea! În rest nu se discută! Se bagă în paranteză dogma. În situația în care suntem acum, asta e o altă discuție. Asta face parte din politica adevărată: învecinări, relații etc. În contextul actual sunt atacuri asupra spațiului ortodox. A se vedea izolarea care s-a întîmplat la greci. A se vedea faptul că trebuie să ne relaționăm cu Ortodoxia rusească, nu cu sovieticii, ci cu Ortodoxia rusească, care este fantastic de puternică. Astea fac parte dintr-o gîndire de perspectivă, de mutații politice ale Bisericii pe zece, cincisprezece sau douăzeci și cinci de ani înainte. Nu pe fricțiuni regionale. A se da o autonomie locală liderilor religioși, a se încuraja, a se descentraliza. Dau un exemplu, care pare acuma aberant. Știți de ce rezistă mișcarea așa zis teroristă? Pentru că nu e centralizată! Este total descentralizată. Există un cap care zice: cînd vreți, atunci luați! Li se dă autonomia! Sunt centre atît de puternice focalizate în credință, încît nu e nevoie de un dirijor. Asta nu înseamnă că nu trebuie să aibă. Este unul care să funcționeze direct. Astea sunt lucruri care arată subtilitate și de alt nivel al discuției. Ceea ce este important acum este că, după părerea mea, nu se face o direcționare către zona autenticului a Bisericii și o recuperare în zona autenticului. De ce nu sunt la televizor marii trăitori ai României? De ce marii duhovnici care au suferit nu tractează spiritual tot neamul? Ei sunt marginalizați! Ei sunt

numiți talibani, ortodocși fundamentalști, etichetați astfel chiar din interiorul Bisericii! Asta este problema. De ce un mare om al Bisericii ca Înaltpreasfinția Sa Bartolomeu Anania are configurație de singurul câine ciobănesc care latră? Când ar trebui să avem aici mulți câini ciobănești care să facă lucrul acesta!

S.G.: Din păcate sunt încă mulți care îl latră pe Înaltpreasfinția Sa!

D.P.: Care-l mușcă probabil! El este un câine care latră la lup și în rest avem tot felul de jigodii regionale care îl mușcă pe el. De ce? Mai sunt ierarhi aici care sunt cufundați în toată chestia asta. Ia să facem noi puțină curățenie, ia să ne reglăm noi, regiunile ortodoxe, problema asta. Ia să nu ne mai dăm noi cu stîngul în dreptul. Dar așa e un dialog pe care-l am eu cu dumneavoastră, că restul n-o să mă audă, pentru că intră în pericol. Dar eu îmi fac datoria și mărturisesc. Că săpăți-vă, fraților, că veți avea parte. Că săpăți-vă între voi, că viitorul ăla mic și negru vă așteaptă. Știți, este ca și chestia aia cu cucerirea Bizanțului, că a intrat sultanul înăuntru, și după ce i-a făcut carne de mici și pe împărat și pe toți, un singur lucru îl înspăimînta pe el, că în palat ieșea o mîna cu cinci degete și el nu știa ce se întîmplă și s-a speriat. Și-au venit și gărzile și s-au speriat și ele văzînd că din cînd în cînd ieșea o mîna cu cinci degete. Și disperat sultanul l-a chemat pe bucătarul lui, care era grec și era ortodox, și i-a spus: învață-mă tu ce trebuie să fac! Și atunci bucătarul lui – știți ce înseamnă bucătarul sultanului, că-l putea otrăvi, că viața lui era în mîinile bucătarului! – i-a zis: este sfîntul nu știu care în pustie, chemați-l pe el! Vine sfîntul, vede fenomenul și zice: Eu nu sunt demn de o așa arătare! Lăsați-mă să postesc patruzeci de zile și dacă bunul Dumnezeu se va milostivi să-mi arate, atunci se va întîmpla. Lucrarea este fenomenală. Se duce sfîntul, postește patruzeci de zile, și zice: Am văzut! Mîna zice așa: Dacă erau cinci credincioși în Bizanț, nu cădea! Asta spun și eu despre Sinod. Țara asta poate să cadă! Cinci credincioși să fie! Eu trăiesc din punctul ăsta de vedere o stare de mutilare. Eu îl văd pe părintele Iustin Pîrvu regionalizat, etichetat. Îl văd pe Arsenie Papacioc suferind la vîrsta asta. Etichetat! Chestii fine! Rafinate! Așa, bizantine! Că așa ne-a învățat pe noi Bizanțul, să ne lucrăm pe la spate, nu pe față. În loc să îi scoată în față pe acești mari duhovnici, îi discreditează. Eu, dacă vreau să dorm, dau drumul la Trinitas și moșăi. Dorm! Pentru că emisiunea este făcută adormitoare. Băgați unul dintre acești mari duhovnici să vorbească și se trezește națiunea! Puneți-i să vorbească de la ora 8 la ora 9. Chemați tinerii să stea de vorbă cu ei, să se fertilizeze. De la

oamenii aceștia află tu ce înseamnă creștinismul! Nu fac speculații teologice și discuții așa în general, într-un abstracționism penibil, de o maximă incompetență, fără vectori și transmisie. Băgați cîte un om de genul ăsta într-o emisiune și vedeți cum vin tinerii. Vreți să vă fac eu emisiune la Trinitas, să fie în 48 ore Țara în picioare? Băgați-l pe Iustin Pîrvu să vorbească acolo cu un tînăr, să vedeți ce operații se fac! Vreți să îl băgăm pe Arsenie Papacioc în Parlamentul României, să vedeți că este o diferență de discurs? Să vedeți că, în timp ce ăia se uită pe laptop și la femei goale, vorbește unul despre Neam? Vreți să facem experiențe ontologice de antropologie? Așa se face chestia asta! Ați înțeles, părinte? Sinodalii noștri nu au voie să fie fără orizont! Și eu le spun în continuare: drum bun! Că o să-și culegă roadele! Nu sunt în situația criminală în care au fost și Patriarhul Teoctist și Patriarhul Iustinian, în care aceștia trebuiau să stea cu maimuța aia comunistă. Din interior, ca și la mine în teatru, se infectează toată chestia. Eu trebuie să mărturisesc lucrul acesta. Eu i-am spus ministrului culturii în față: Domnule, nu au nevoie de mine! Te au pe dumneata, care ești tîmpit, stupid! Este perfect! Mai am un director la Teatrul Național care este stupid! Perfect! Nici un fel de problemă! Alungați-mă! De douăzeci de ani de zile fac precum Dudaev pantomimă. Că m-am dus în străinătate, că am adus miliarde de dolari ca imagine a României pe o diurnă nenorocită, nu contează, n-are importanță pentru aceștia, domnule! Nu-i clatină! Eu cresc generații de tineri pe degeaba! Nu-i clatină pe mizerabilii ăștia. Unul vrea să-mi ia clădirea, că are el acolo ceva de învîrtit. Nu înțelegeți, părinte, că suntem în plină impostură? Și această boală comunistă intră și în

Biserică, intră și în medicină și peste tot. Uitați-vă în medicină. Este Pavel Chirilă cu un spital creștin. L-au izolat, domnule! Ăla este un nebun, zic ei cu Christiana. Important este medicul care se uită la tine... Jurământul hipocratic l-au uitat. La fel și atitudinea creștină. Există medici excepționali, de o anumită categorie. Sunt rari, sunt puțini și sunt marginalizați. Domnule, mori ca un câine. Dacă faci Spitalul Sfânta Elena, unde ai și asistență religioasă, este altceva. Este vorba de suflet. Duceți-vă să vedeți industria morții. Mama mea bolnavă, doctoriță cu două specializări, le-a zis: dragă, și eu am fost doctoriță, dar nu m-am purtat cu bolnavul ca și cu un instrument. Lumea nu denunță ordinăria care s-a întâmplat în sufletul omului. Peste tot au intrat microbi. Duceți-vă acum în spațiul medical să vedeți. Vă dau un gest: eram cu mama la operație și stătea cu perfuzii și au descoperit-o și au dus-o în lift la control și i-au dat pătura la o parte. Am întrebat: de ce îi dai, domnule, pătura la o parte, pentru că răcește? Dar eu pentru ce sunt aici? – mi-a răspuns individul. I-am dat o sută de mii de lei și i-a pus pătura înapoi. Ce faceți cu ăsta, părinte? Așa sunt toți. Și atunci, vedeți, eu denunț lucrurile astea peste tot și, vorba Sfântului Vasile cel Mare: nu tot timpul ascultați creștinilor, ci ascultați năpârcilor! Eu le spun! Dacă ierarhii se fricționează între ei, cum să creadă tînărul când vede niște meciuri politice în sânul politicii. Când văd Hora Unirii stupidă, când faci Agheasma Mare combinată cu catolicii și iese parfum... Când ei fac lucruri formale... Așa a fost, domnule, să fie în istorie. Lasă-ne, nene, că avem o treabă de făcut. Construim o casă dimpreună. Pune cărămida, pune mortarul ca lumea. De ce îmi furi mortarul mie? Avem alte probleme. Aici trebuie o spargere de paradigmă. Aici trebuie o revoluție paradigmatică. Avem niște reflexe neghioabe, stupide, timpite, de asta se răspunde la un moment foarte nervos. Datorită unei asemenea atitudini. Știți care este soluția? Să acceseze la bunul simț al poporului român. Să vadă că toate lucrurile astea sunt deșertăciuni și că importantă este lucrarea lui Dumnezeu. Că vor ajunge să construiască cum se construiește acum comunitatea europeană. Fără fundament creștin. Comunitatea europeană fără creștinism este asemenea cu Turnul Babel. Iar la Turnul Babel când cădea un om de pe schelă nu ziceau nimic, când însă cădea o cărămidă țipau înnebuniți. Oamenii au devenit cărămizi. Nici măcar instrumente. Sunt cărămizi. Și atunci, ca să învii mortăciunea asta, trebuie să faci curățenie la tine în parohie. Deci trag semnalele mele de alarmă. Și întotdeauna o voi lua contra curentului. Esop a zis așa: câtă lume și nici un om. Nu mă interesează majoritatea.

Majoritatea poate să fie și parlamentară și sinodală. Pe mine mă interesează adevărul Christic. Vorba lui Aristotel: drag mi-e Platon, dar mai drag mi-e adevărul! A spus-o bine în toată chestia asta. Aici există o schismă care este, cum să zic eu, își anunță în stare embrionară prezența. Să fim atenți la noi să coagulăm. Ia să nu mai fim noi un popor diareic. Să nu ne ducem așa în toate părțile. Să coagulăm. Să învățăm. Să stabilim foarte bine și să amendăm din interior. Nu să stăm așa într-o smerenie. Suntem în stare de legume. Cine pe cine ascultă și de ce ascultă? Se ascultă! Și cu asta închei. Ați văzut că poporul român nu coagulează în jurul unei ideologii? Nici una. Pentru că nu este o stare de spirit. Dă-i Neamului acestuia o stare de spirit cinstit și vine uriaș. Asta e tot. De ce credeți că vin zeci de mii la Sfinții duhovnici? La Iustin Pîrvu și la ceilalți. Ideologizează cumva? Au o doctrină de la Harvard sau de la Bruxelles, sau de la Moscova? Nu!

S.G.: Cum comentați excluderea laicilor din Colegiul Electoral Bisericesc? Episcopii vor fi aleși conform noului statut al Bisericii Ortodoxe Române doar de confrății lor, nu și de către credincioși, conform statutului Mitropolitului Andrei Șaguna!

D.P.: Cum să zic. Așa sunt lucrurile într-o putere centralizată. Încalcă ceea ce spunea Sfântul Apostol Pavel. În Biserică preotul slujește, este o chestie de har, dar și creștinul prin sfântul botez participă la această lucrare harică. Pot să spun că în acest mod se distruge comuniunea. Este un fel de directivă de partid: Tovarăși, ne alegem între noi! La „ne alegem între noi” rezultatul va fi ceea ce numește francezul: „La fin de race”, adică „sfârșitul rasei”. N-ați văzut că țarul Nicolae al II-lea avea un copil care suferea de hemofilie? Hemofilia era rezultatul că ei se culcau între ei ca să nu se rupă sîngele albastru. Așa se va întâmpla: *La fin de race* (sfârșitul rasei), fără să ai din partea creștinului informație care să fecundeze. Domnule, eu, Dan Puric, nu pot să vă postez adevărul. Sunt doar un „puric” în fața lui Dumnezeu. Eu de asta mă întîlnesc cu oamenii, să discut, ca să aflu adevărul, ca să articulez bine. Eu când am o parohie, vine și creștinul din afară, vede parte din altă parte, ceea ce nu poate să acopere numai părintele. Este un raport de reciprocitate. Alege-ți mata și fă-ți găști, că vei fi gășcar. Lasă, domnule, expectorația. Aici este o chestie de răspuns pentru fiecare centimetru pătrat al acestui neam. Mie de trei ori mi s-a propus să accept să fiu Directorul Teatrului Național. Le-am spus: Măi copiilor, voi vreți să fiu milițian peste colegi? Eu trebuie să schimb legea. Să dau salarii. Să dau afară nulitățile și să păstrez valorile. Să vă fac salarii. Cît aveți salariul? Două sute de Euro? Poftim trei mii de

Euro lui Radu Beligan. Păi nu se poate. De ce nu se poate, mă? De ce se poate la jechoșii ăia de parlamentari și nu se poate în spațiul medical? Am umilit învățătorii. A fi preot, a fi artist, a fi pedagog, nu este o profesie, este o vocație. Băi, nefericiților, voi știți că aici intră jertfă? Aici se moare pe scenă! Acum, din punct de vedere instituțional, politic, este ca la gimnastică la impuse: vrei, nu vrei, tu îl alegi pe ăla impus de președinte. La patriarh este la liber. Dacă vrei tu să-l consideri patriarh, bine, dacă nu, dă ăla telefon la Bruxelles și zice: vreau icoanele afară din școli! M-ați înțeles? Și aici începe toată chestia. Eu nu vreau să fac o Biserică dominantă, să zic teroristă. Niciodată n-a fost chestia asta. Dar ca să o scoți din axul central, să te ferească bunul Dumnezeu, este ca și cum oprești circulația sangvină. Trebuie foarte bine delimitat. De fapt se face o contaminare din spațiul politic în spațiul bisericesc. În urma unor reflexe. Ierarhii nu trebuie să aibă reflexe de parlamentari. Eu nu mă refer acum ca și cum le-ar fi avut. Eu vorbesc în general. Ei au o altă responsabilitate. Cheagul ăsta care se face, pliantul acesta bisericesc care se face pe dedesubt, este un alt sistem de referință și are o altă funcționalitate ca cel politic. Cel politic se poate spulbera într-o noapte. Iată dovada: câte regimuri au căzut, dar Biserica a tot rămas? Suntem pe pământ ardelenesc, Biserica Ortodoxă a fost pliantul independenței și existenței neamului românesc! Nu te poți juca cu asemenea valori! Aici cu mare atenție trebuie o avertizare în sensul: o să muriți încet. De ce credeți că în toate institutele de cercetare se lucrează paradoxal? De ce credeți că se vînează toate achizițiile de inteligență? Se numește *brand hunter*. Eu în România așa așa face. Știți câtă inteligență este? Este hemoragie de inteligență care se duce. Eu de ce iau generații și am creat de douăzeci de ani generații pe care le-am proiectat performanțe în întreaga lume? Dacă stăteam numai eu închis într-o gașcă ce realizăm? Dau audiții din doi în doi ani. Îl văd pe ăla, vine la mine din Tecuci, din Buhuși etc. Bucureștiul manageriază? Geniul s-a născut în provincie, spunea Mircea Eliade. Să am eu bani în buzunar câte genialități se pierd zilnic în România. Așa este și în spațiul bisericesc. Sunt părinți de provincie, de sat, care au sclipiri extrao/rdinare. Or fi și lepre. Leprele le dă PRO-TV-ul la televizor, pentru că cu asta se ocupă. Ei se ocupă cu accidentele din Biserică, ca să se creadă că ele sunt dominante. Asta este propaganda atee care se face. Un popă a băut! Un popă a violat o femeie! Un popă a furat! Dar nu se vorbește de constructorul fenomenal pe care l-a avut Biserica. Despre asta nu se vorbește. Este o muțenie totală. M-ați înțeles? Eu dacă am un

construct în cultura română de douăzeci de ani, nu interesează pe nimeni. Ați văzut dumneavoastră scris în presă că am fost în 38 de țări și am avut succes? Nici pomeneală! Așa, din când în când, pe colo. Dar dacă eu o violam pe una sau dacă spărgeam un magazin, s-ar fi strigat: Puric a făcut! Domnule este neamul prost, mahalagistul care este băgat acolo. Băgat special. Și termin cu chestia asta: de Paști să vă uitați la programele de televiziune. Mi-aduc aminte, acum câțiva ani la PRO TV, de Paști, mai filmezi și tu o mănăstire, un ou roșu acolo etc. Nu! Au filmat cum i-a retezat liftul capul la un pensionar. Erau imagini cu creierii pe jos pe acolo, o măhălăgeală plină de sînge. Aici a fost PRO-TV-ul! Deci ordinari! La masă poate stau niște bătrîni sau știu eu, o familie. Ei au nevoie să audă niște clopote. Țștia sunt ordinari. Țștia sunt specii. Sunt subspecii. Și atunci eu trebuie să spun: dumneata, director de televiziune, ești un ordinar! Și dumneata șef de programe! Pentru că îți place chestia asta. Dumneata nu mori niciodată, ești nemuritor și iresponsabil. Dumneata ești cu ciment în creier, domnule. Trebuie spus lucrul ăsta! Cică este o alternativă. Alternativă la ce, mă jechoșule? Chiar nu este clar să denunțăm? Eu am făcut pe cei din Televiziunea Națională criminali. Eu pe ăștia i-aș judeca la Nürnberg. Au distrus poporul cu televizorul! Ați văzut dumneavoastră un spațiu de cultură? Sunt cincii amărîți care fac politică pe acolo și o armată de idioți care fac divertisment, unde este blasfemie. Nu este umor, este blasfemie. Este blasfemie și batjocoră a valorii. Nimeni nu spune. Eu, dacă spun, mă cataloghează în fel și chip. Securitatea lucrează pe fenomenul de izolare: este ăla smintit! Pentru că colegii mei tac. Ei trebuie să-și ia salariul. Ei sunt la supraviețuire – ei sunt o armată de furnici. Și când le-am spus: „Măi, da găinari mai sunteți!”, sau: „Sunteți niște nenorociți!”, ei mă urăsc. Dacă vreau să fac gimnastică de dimineața, ei mă urăsc. Le place să stea. La Botoșani eram împărțiți în două. Mergeam în turnee. Învățam istoria și literatura română din mers. Dar erau și de la PCR băgați câțiva, care au zis: fraților, să facem piese bune! Să mergem la București și să ne plimbăm. Și eu am zis: dar de ce? Dacă nouă ne place aici? Așa este și în chestia asta cu televiziunea. Zic și eu: dar de ce? Să stăm și noi așa în hazna!

S.G.: Domnule Dan Puric, vă mulțumesc foarte mult pentru amabilitatea Dumneavoastră!

Interviu realizat de Stelian GOMBOS